

Obec Stádlec se nachází zhruba 20 kilometrů na západ od Tábora. K 1.1.2011 žilo v obci 573 obyvatel. K obci patří také 4 místní části, osady Hájky, Křída, Slavňovice a Staré Sedlo. První zmínky o osadě pocházejí již ze středověku a jsou zaznamenány v Kodexu kláštera **Pany Marie na Valech z dne 2. června 1287.**

Václav II. král český a markrabě moravský souhlasí, aby Závíš z Falkenštejna směnil vesnice Stadilce (Stádlec) a Křídu s Jindřichem z Rožmberka za jiné vesnice. Na vědomí dáváme, že když věrný náš milý Závíš z Falkenštejna směnil vesnice Stadilce a Křídu, které s lesy, vodami, loukami, pastvinami, poli vzdělanými i nevzdělanými a všemi ostatními náležitostmi jsme darovali pro klid duše matky naší paní Kunhuty zemřelé královny České. Pan Jindřich z Rožmberka žádal nás, abychom tuto směnu potvrdili my žádosti řečeného Závíše našeho věrného milého vyslyšeli a řečenou směnu potvrzujem. Dáno v Praze skrze mistra Welislava kanovníka kostela Pražského, Olomouckého a Vyšehradského protonotáře království našeho.(a.d. MCCCXXXVII IV non Jun XV indicionis E cod monast Mariae Valis)

Po tomto prvním záznamu je Stádlec zmíněn několikrát v souvislosti s cestou do Příběnic, neboť patrně ležel na polužnické obchodní cestě, jež byla schůdnější než cesta povodím Lužnice. Tvrz zde vystavěná chránila obyvatelstvo a cestující obchodníky a těmto poskytovala i pohostinství. Lze se domnívat, že Stádlec byl tvrzí vodní, tzn. že byl chráněn zdí a příkopem, jenž se napouštěl z rybníka v prostoru dnešní Stromovky, tento byl patrně plněn přepadem z rybníka Petrovského. Rybník Dolíška chránil tvrz od jihu a zasahoval svým západním cípem patrně až do zahrady bývalého statku. Tvrz byla ponechána jako dolní trakt nynějšího zámku, neboť klenuté místnosti včetně prostor kaple byly obývány obyvateli tvrze. 23. dubna 1459 je zapsáno, že celá ves byla prodána se zbožím Dobronickým, ale až v roce 1533 čteme jméno dalšího majitele Víta ze Rzávého na Stádlci. V roce 1589 je uvedeno, že byly sepsány regule dílčí statku Stádleckého po Vítovi ze Rzávého, kde statek Stádlecký získává Jiří Vít ze Rzávého. 25. srpna 1616, po 27 letech, přebírá Bohuslav ml. Vít ze Rzávého na Tvrzi Stádlec, dvůr poplužní, pivovar s krčmou, dva ovčíný a další majetek spolu se všemi dluhy, které byly na toto zboží vázány. Další zmínka je roku 1622, kde je uváděno, že Bohuslav Vít ml. s bratrem Mikulášem podporovali stavy odbojné i po bitvě na Bílé hoře a brzy potom zemřeli. Ves i statek byly v tomto roce vypáleny císařským vojskem. Po tři roky nebyla pole oseta a řádně hospodařeno. Bohuslav Vít ml. je po smrti konfiskační komisí odsouzen k manství. Statek Stádlec je prodán za 20000 kop míšeňských

Johaně Kateřině Hozlaurové. Později se stává majitelem Jan Kryštof Neuchyngar, ale poslední potomek rodu umírá v 18ti letech a Stádlec přechází do majetku jeho matky Anny Ludmily z Terešova a je v držení tohoto rodu do roku 1712. V této době je vystavěna kaple Bolestné Panny Marie. Od roku 1712 náleží Janu Norbertu z Pletingu, v roce 1721 je po jeho smrti prodán Františku Ferdinandovi hraběti z Říčan, který jej v zápětí prodává budějovickému měšťanovi Laurenci Antonu Preinholderovi a odtud přechází sňatkem do držení Schenflugů z Gamseberka, kteří zde delší čas hospodařili. V roce 1870 již patří dědicům svobodného pána Fellneraz Feldeggů. Sňatkem syna ing. Františka Křížíka Jana s Annou přechází zámek se statkem a dalším zbožím do držení rodu Křížíků. Ing. František Křížík narozen 8.7.1847 umírá ve Stádlci 22.1.1941. Slavný český elektrotechnik, vynálezce a podnikatel, který je pochován mezi velikány našeho národa na Vyšehradském Slavíně. Vynálezce obloukové lampy s regulátorem (1878), v r.1891 el.osvětlená fontána na jubilejní výstavě v Praze a první el. dráha v Praze z Letné do Stromovky a v roce 1903 dostavěl elektrickou trať z Tábora do Bechyně. V roce 1910 předložil návrh na elektrifikaci země!

Velkým lákadlem je řeka Lužnice se známým řetězovým mostem, který prohlášen národní technickou památkou.